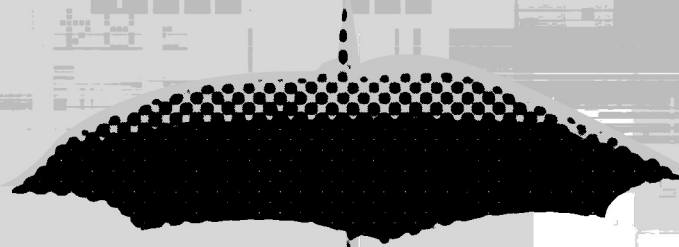

سیاسی
محمدحسین فرج‌نژاد

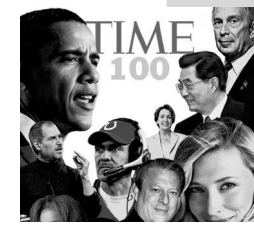
تعدد و نفوذ گسترده رسانه‌های صهیونیستی

مطبوعات و نشریات

اشاره

اروپاییان در سال‌هایی نه چندان دور، یهودیان را نماد فساد و نیرنگ می‌دانستند و آن‌ها را موش کثیف می‌نامیدند؛ اما چه شده که امروزه در دانشگاه‌ها و رسانه‌های دنیا، یهودیان و به تبع آن صهیونیست‌ها سمبل هوشیاری و زیرکی نامیده می‌شوند؟ و در هر فیلم و کار تونی موش سرآمد زیرکی، فهم و شعور است؟ شاید در مسیر رسیدن به پاسخ، این سخن خاخام «راشورون» راهنمای ما باشد که در ۱۸۶۹ گفت: «اگر طلا نخستین ابزار ما در سیطره و حکومت بر جهان است، بی‌تردید مطبوعات و روزنامه‌نگاری دومین ابزار ما خواهد بود.» بی‌گمان چنان‌چه در آن سال‌ها سینما و تلویزیون وجود داشت، وی پیش از مطبوعات، به این دو ابزار رسانه‌ای اشاره می‌کرد، همان‌گونه که بعدها آنان سینما را «ساحل نجات» خود نامیدند و در شبکه‌های جهانی تلویزیونی نفوذ کردند. امروزه رسانه‌های گروهی، مهم‌ترین ابزار جنگ روانی و استعمار فراتر و ناتوی فرهنگی شده‌اند. در این نوشتار بر آنیم که نفوذ صهیونیست‌ها در رسانه‌های متعدد را به اجمال بررسی کنیم.

**استفاده شرکت‌های
بزرگ صهیونیستی از سسکس،
خشونت و جادوپردازی در تبلیغات
مزورانه کالاهای خود، موضوعی نیست
که بتوان آثار سوء رسانه‌ای آن را
نادیده گرفت. به علاوه توهمین‌هایی که
مستقیم یا غیر مستقیم به مسلمانان
داشته‌اند، قابل اغماض نیست.**

امروزه نام رابرت مردوخ (روپرت مرداک)، یهودی استرالیایی الاصل، با نام غول‌های رسانه‌ای عجین شده است. او اکنون سمبل جهان‌خواران بی خیالی شده است که حاضرند

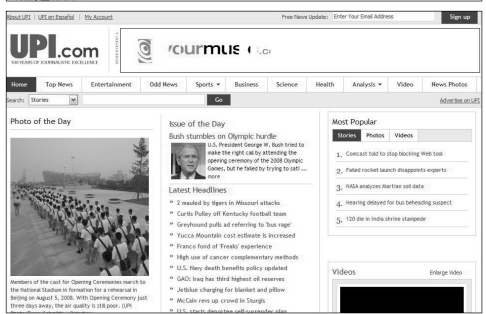
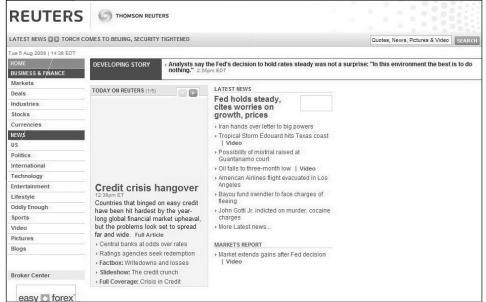
از هر وسیله‌ای برای رسیدن به اهدافشان در مسیر استعمار فرانو و نبرد سایبرنتیک و رسانه‌ای استفاده کنند

رابرت مردوخ سال‌ها پیش که روزنامه تایمز در مشکلات شدید مالی به سر می‌برد، آن را خرید و بدین ترتیب یک یهودی، سمبل لندن مدرن شد. او همچنین اندکی بعد روزنامه ساندی تایمز را خریداری کرد و مالکیت سه مجله انگلیسی سان (پوچ گرا و مبتدل با تیراژ حدود سه میلیون و هفتصد هزار نسخه)، نیوز او دورد (اخبار جهانی که نشریه‌ای مبتدل و حادثه‌ای و خبری با تیراژ حدود چهار میلیون نسخه می باشد) و سیتی مگزین را از آن خود کرد. وی مجلات و روزنامه‌های فراوانی را نیز در استرالیا، امریکا و چین زیر سیطره خود آورد و در تمام آن‌ها با محوریت فوتبال و حادثه و سسکس، توانست مشتریان غفلت‌زده بسیاری را جلب کند. رابرت مردوخ همچنین مالک شرکت‌های سینمایی، تلویزیونی و ماهواره‌ای متعددی همچون فاکس، اسکای، فاکس نیوز و شرکت بزرگ فوکس قرن بیستم نیز، می‌باشد.

در امریکا، روزنامه نیویورک تایمز در سال ۱۸۹۶ که با بحران مالی رویرو شده بود، توسط آدولف اوش یهودی خریداری و صهیونیستی شد. صهیونیست‌ها همچنین نفوذ فراوانی بر واشنگتن پست دارند. آن‌ها افسار روزنامه‌های دیلی نیوز، نیویورک پست، و استارلیجر و سان تایم را نیز در دست خود گرفته‌اند و بر مجلات فارتی (هنری سینمایی)، تایم (که در سال ۱۹۸۱ به تیراژ ۴/۵ میلیونی رسید) و نیوزویک (که در سال ۱۹۸۱ به تیراژ سه میلیونی رسید سطره کاملی دارند. در فرانسه مجلات یهودی نوفوکاییه و دفاتر جدید و اکسپرس و خانواده کارگر و روزنامه‌های فیگارو و لوکوتیدین و فرانس اسوار و مردم، تحت نفوذ عمیق صهیونیست‌های مقتدر فرانسوی هستند.

خبرگزاری‌ها

ژولیوس رویتر یهودی که در سال ۱۸۱۶ خبرگزاری خود را راه‌اندازی کرد، از پیشگامان تسلط خبری صهیونیست‌ها بر مراکز بزرگ تولید خبر در جهان به شمار می‌آید. آسوشیتد پرس در ۱۸۴۸ توسط پنج روزنامه تأسیس شد و امروزه از مهم‌ترین منابع رسانه‌هاست. در ۱۹۰۷، اسکریپس و هوارد، خبرگزاری اسکریپس هوارد یونایتد پرس را بنیان نهادند. در ۱۹۰۹ ویلیام هرست که در راه آرمان‌های یهودی از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کرد، خبرگزاری اینترنشنال نیوز سرویس

**ژولیوس
رویتر یهودی که در
سال ۱۸۱۶ خبرگزاری خود
را راه‌اندازی کرد، از پیشگامان
تسلط خبری صهیونیست‌ها بر
مراکز بزرگ تولید خبر در
جهان به شمار می‌آید.**

الیور استون، اریک فون اشتروهایم، دیوید زوکر، جری زوکر، جری بروکهایمر، لئونارد گلدبرگ، دیوید کوهن، برایان سینگرو... . محدود افرادی مانند چارلی چاپلین نیز که پس از مدت‌ها خدمت به مرام صهیونیسم، نقدهای جدی به آن وارد کردند، از امریکا و هالیوود اخراج و مطرود سرمایه‌داران شدند و در غربت به دیار باقی شتافتند.

صنعت سینماداری

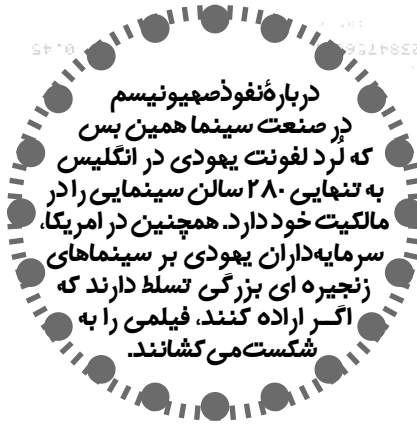
درباره نفوذ صهیونیسم در صنعت سینما همین بس که لرد لفونت یهودی در انگلیس به تنهایی ۲۸۰ سالن سینمایی را در مالکیت خود دارد. همچنین در امریکا، سرمایه‌داران یهودی بر سینماهای زنجیره‌ای بزرگی تسلط دارند که اگر اراده کنند، فیلمی را به شکست می‌کشاند؛ مانند انیمیشن «محمد (ص) آخرین پیامبر» که توسط شرکت بدر اینترنشنال (به مالکیت موفق الحریشی عرب مسلمان) پیش از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ ساخته شده و بنا بود سال ۲۰۰۲ نمایش داده شود، ولی به دلیل این که اربابان هالیوود به ایجاد فضای اسلام‌هراسی نیز داشتند، این پویانمای تولید مسلمانان در امریکا را تحریم و دو شرکت بزرگ لوییز و AMC از پخش آن خودداری کردند و فقط تعداد بسیار معدودی سینما آن را نمایش دادند (کم‌تر از پنجاه سالن سینما)؛ در حالی که برای نمونه، مصائب مسیح را حدود ۶۶۰۰ سینما و ماتریکس را که در مسیر اهداف صهیونیست‌ها بود بیش از ۴۰۰۰ سینما، در امریکای شمالی پوشش دادند!

تبلیغات تجاری

استفاده شرکت‌های بزرگ صهیونیستی از سکس، خشونت و جادوپردازی در تبلیغات مزورانه کلاهای خود، موضوعی نیست که بتوان آثار سوء رسانه‌ای آن را نادیده گرفت. به علاوه توهین‌هایی که مستقیم یا غیرمستقیم به مسلمانان داشته‌اند، قابل اغماض نیست. برای نمونه، زنی نیمه برهنه در تبلیغ نوعی صابون می‌گوید: «فلان صابون هر چیزی را پاک و تمیز می‌کند، حتی اعراب (مسلمانان) را!» یا «فلان صابون در اوج تأثیر و مرغوبیت است، در پاکیزه نشدن این عرب، ایراد از صابون نیست، اعراب (مسلمانان) ذاتاً پاک نشدنی هستند!». یا در برخی تبلیغات، اعراب و مسلمانان در اوج شترسواری و بدبختی، فلان مایع یا نوشابه‌رامی خوردند و نشاط می‌یابند!

شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی

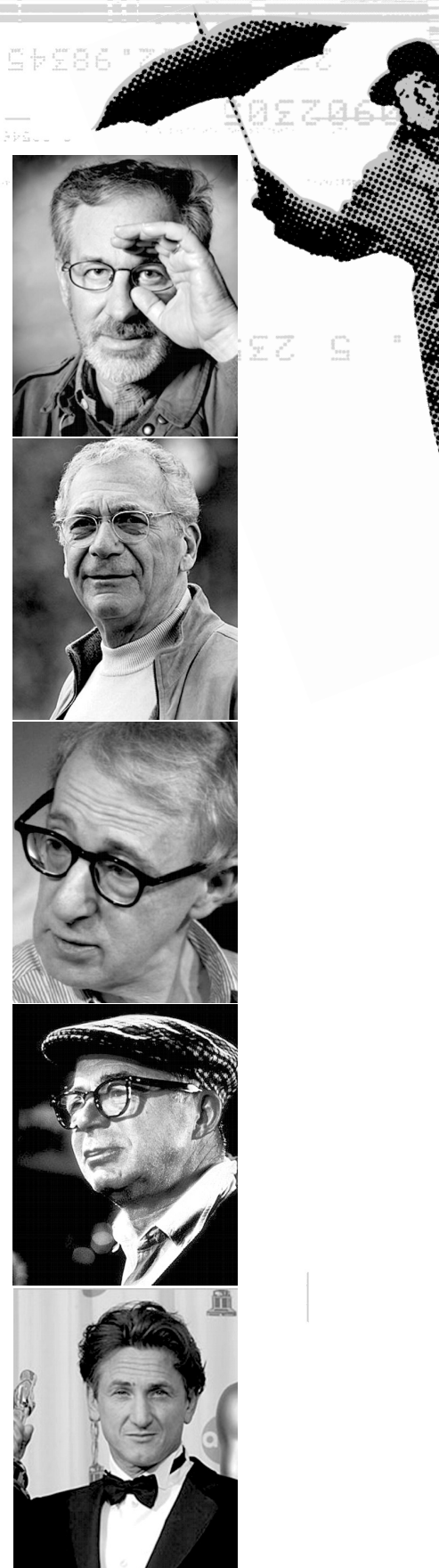
در کتاب ارزشمند سلطه پنهانی، اسناد صهیونیستی

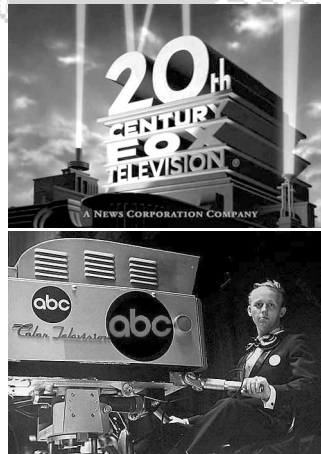
را افتتاح کرد. این دو خبرگزاری در سال ۱۹۵۸ با عنوان یونایتد پرس اینترنشنال متحد شدند. در فرانسه نیز یکی از یهودیان خانواده هاواس، آژانس هاواس را در سال ۱۸۳۵ بنیان نهاد که بعدها خبرگزاری دولت این کشور شد.

فیلم و سینما

امروزه به آسانی می‌توان در دایره المعارف‌های اینترنتی لیست‌هایی بسیار طولانی از یهودیان و صهیونیست‌های بازیگر، کارگردان و تهیه‌کننده در سینمای جهان یافت. کافی است در سایت Wikipedia، Freedictionary، یا سایت‌های جستجو، عبارت‌هایی چون Jewish actor، Jewish Director (Zionist)، Jewish Producer (Zionist) یا Hollywood (Juda Zionism) را وارد کنید تا لیست‌های بلندی به شما ارائه شود. به دلیل نفوذ بسیار بالای صهیونیست‌ها در هالیوود، یهودیان ضد صهیونیست هیچ جایگاه مهمی در سینمای امریکا ندارند و تجربه هم‌نشان داده که مخالفان مسیحی یا یهودی صهیونیسم هرگز نتوانسته‌اند تأثیری بر جریان مسلط سینمای جهان داشته باشند. در این بین، اسامی مشهوری دیده می‌شود؛ همچون استیون اسپیلبرگ، رومن پولانسکی، استنلی کوبریک، تیم برتون، وودی آلن (با نام یهودی آلن کونیکسبرگ)، مل بروکس (با نام اصلی یهودی ملوین کامینسکای)، بیللی وایلدر، سیدنی پولاک، جونل سیلور، برانکولاستیگ، آدولف زوکر، ساموئل زلستر، رابرت مردوخ، سام گلدوین، جفری گاتنبرگ، کارل لامل، مارکوس لوی، لوئیس بی مایر، جک وارنر، جری لوئیس، سام ریمی،

دایرةالمعارف‌ها که به صورت نبض تپنده کتاب‌ها و مطبوعات عمل می‌کنند، نه تنها از تعرض صهیونیست‌ها مصون نبوده‌اند، بلکه پایگاهی مستحکم برای ترویج ایده‌های آنان شده است.

و یهودی بودن شبکه‌های Fox، A.B.C و N.B.C در امریکا و تلویزیون فرانسه و ایتالیا و نفوذ آنان در B.B.C به تفصیل آمده است. از طرفی شبکه‌های صهیونیسم مسیحی چون T.B.N، C.B.N، GodTV، FaithTV و A.B.N.۳ به طور مستمر در حمایت از آرمان‌های آخرالزمانی یهودیان صهیونیست فعالند و با زبان مسیحیان، آن‌ها را زیر سلطه بیش‌تر یهودیان می‌برند؛ تا آن‌جا که به نوشته جورجی کنعان، صهیونیست‌های مسیحی در امریکا بیش از ۱۵۰۰ شبکه رادیویی دارند. در انگلیس نیز، رادیوی B.B.C زیر سیطره صهیونیست‌هاست.

شرکت‌های چاپ و نشر کتاب

در امریکا، شرکت بزرگ انتشاراتی راندوم هاوز که جنت کرف یهودی آن را پایه‌گذاری کرد، و مؤسسه انتشاراتی سایمون اند شوستر که ریچارد سایمون و ماکس شوستر آن را بنا نهادند، زیر سلطه صهیونیست‌ها قرار دارند. یکی از قدیمی‌ترین مؤسسه‌های انتشاراتی امریکا با نام هارپرو رو و نیز مؤسسه نشر انگلیسی ویلیام کالینز را رابرت مردوخ صهیونیست خریداری کرده است.

گریس هالسل، روزنامه‌نگار امریکایی، می‌نویسد: «بر من کاملاً محرز شده که یهودی‌ها به طور کامل بر صنعت نشر، به ویژه در نیویورک تسلط دارند و حتی مراکز انتشاراتی که در اختیار غیر یهودیان است مانند دایبل دای و مکفرو هیل و مکمیلان، همگی یهودیانی را که در رأس پست‌های حساس و تصمیم‌گیرنده قرار دارند، به استخدام خود در آورده‌اند». به همین لحاظ «تقریباً غیر ممکن است که یک نویسنده بتواند ناشر مهمی را پیدا کند که یک کتاب ضد صهیونیستی را چاپ و منتشر کند».

دایرةالمعارف نویسی

دایرةالمعارف‌ها که به صورت نبض تپنده کتاب‌ها و مطبوعات عمل می‌کنند، نه تنها از تعرض صهیونیست‌ها مصون نبوده‌اند، بلکه پایگاهی مستحکم برای ترویج ایده‌های آنان شده است. دکتر کامل العسلی می‌گوید:

اساس اعتراف‌های یارشاطر، در مجموعه ایرانیکا تاکنون (۱۰ جلد اول) تنها ۱۱ درصد مقالات توسط ایرانی‌ها نوشته شده و بقیه به وسیله همیاران صهیون! تمام این موارد به جز دایرةالمعارف جودائیکا و دانشنامه یهود است که تحت اشراف کامل صهیونیست‌ها به تحریف تاریخ مشغولند.

منبع

۱. دکتر مجید صفاتاج، سلطه پنهانی (سیطره نامرئی صهیونیسم بر سیاست، فرهنگ و افکار ملت‌ها)، آرون، ۱۳۸۳، تهران.
۲. فؤاد بن عبدالرحمن الرفاعی، نفوذ صهیونیسم بر رسانه‌های خبری، ترجمه حسین سرور قامت، کیهان، ۱۳۷۷، تهران.
۳. زیاد ابوغنیمه، یهود در فرهنگ، تبلیغات و رسانه‌های غرب، ترجمه عبدالفتاح احمدی، مؤسسه ضیاء اندیشه، تهران، ۱۳۸۰.
۴. عبدالله حلاق، الاعلام اليهودی اسلوب و هدف. الدارالاسلامیه، بیروت، ۱۹۸۵.
۵. محمد الغیطی، مدبولی الصغیر، اسرائیل تسرق الفن المصری، الطبعة الاولى، ۱۹۷۷.
۶. منذر عنبتاوی، اعضاء علی الاعلام الاسرائیلی سیاسه کسب الانتصار، مرکز ابحاث منظمه، التحرير الفلستانی، بیروت، ۱۹۶۸.
۷. مصاحبه دکتر کامل العسلی در نشریه الدستور اردن، ۱۹۸۲/۵/۱۵.
۸. عبدالله شهبازی، زرسالاران پاریسی و یهود، استعمار بریتانیا و ایران، نشر مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، تهران، ۱۳۷۷.

«نگاهی شتابزده به دایرةالمعارف انگلیسی بریتانیکا، دایرةالمعارف امریکایی مایر، دایرةالمعارف لاروس فرانسه و دایرةالمعارف آلمان، این واقعیت را آشکار می‌کند که چگونه این دایرةالمعارف‌ها دیدگاه‌های صهیونیستی را اساس کار خود قرار داده و از آن دفاع می‌کنند. در تمام این دایرةالمعارف‌ها، از سرزمین فلسطین به نام اسرائیل یاد و ادعا شده که نه در تاریخ و نه در قوانین بین‌المللی، هیچ‌گاه کشوری به نام فلسطین وجود نداشته است. در این دایرةالمعارف‌ها حکومت داوود (د) و سلیمان (ع)، آغاز تاریخ بیت المقدس قلمداد شده؛ در حالی که قدس کنعانی، پیش از دوران داوود (د)، سلیمان (ع) و حدافل دو هزار سال قبل سابقه داشته است.» دایرةالمعارف انگلیسی نیوکاستون به شدت ضد اسلامی است و توزیع آن در بسیاری از کشورهای عربی ممنوع است. در فرهنگ امریکایی وبستر از شخصیت عرب با عباراتی اهانت آمیز نظیر: مردمی حیوان صفت، قاتل، خونریز، زن‌باره، آواره، گدا، کودن و شورشی یاد شده است! سرپرست این فرهنگ یک امریکایی مدافع صهیونیسم به نام ویلیام لئولیان است. همچنین در سال‌های اخیر دایرةالمعارف ایرانیکاست با بودجه خاص سیا و فراماسونرها زیر نظر یک بهایی ایرانی به نام احسان یارشاطر در امریکا نوشته شد که جلال آل احمد به او لقب احسان یارقاطر داده بود! وی از جیره‌خواران طاغوت و صهیونیسم است. بر